

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον εν τῷ Γραφείῳ
τῶν Επιστατάων τῶν Ταχυδρομείων.
τὸς, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνα-
ορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφοραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Σαλῶνων καὶ
Ιενδενίτζης.

(Ὅλοι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων
μοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μνηστεύοντα
τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς
πραγεὶς ταύτας.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-
λάδος.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἐκοινοποίησαν τὴν
ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινες
ἐβόησαν νὰ διευθύνωμεν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.
Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας, καθὼς καὶ ἀπασῶν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἦσαν καὶ εἶναι πάντοτε πεπεισμένοι, ὅτι διὰ τῆς ἐλ-
πίου καὶ πατριᾶς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν ἀσφαλισθὴν τοῦ ἔθνους
καὶ δικαία, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθεν μύρια θανά καὶ ἔλαβον ἀπείρους θύ-
μας, καὶ τόσον περισσύτερον ἐξεβαλίσθησαν, ἀφοῦ ἐπαξήλθον τὴν ἀπάν-
τησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς διακονήσεις τῶν Συμμάχων Αὐτῶν πε-
ρὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, αἱ
ὁποῖαι κατ' ἀλήθειαν ἐμπεριέχουν τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἡ
ἐμπειρομένη εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς
ἐπιτηδεύοντάς μας Συμμάχους καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ.
τῶν ἡγεμόνων μας, καθὼς καὶ ἡ ἐξηγηθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τῆς Γερουσίας ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐπιταχύνῃ ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἐλευσίν
τοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννή-
σεως τῆς Ἑλλάδος, μᾶς εὐχαρίστησαν ἄκρως, καὶ συμφωνοὶ ὄντες μὲ
τὴν γενικὴν εὐχὰς μας καὶ ἐπιθυμίαν μας, ἐδέχθημεν ἑκτοτε εὐχαρί-
στητες ὅτι προλαμβάνει πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀπο-
κατάστασιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων παρουσιαζόμενον ἤδη παρὰ τῶν
ἐπαρχιακῶν δημογερόντων, παρὰ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μας, παρὰ
τῶν μερικῶν δημογερόντων καὶ παρὰ τῶν ἐπιτηδῆς ἀπεσταλμένων ἀφ'
ἐκείνης χωμοπολὶν καὶ χωρίων, ἐνῶ σύμφωνον ἐκφράζει τὴν τελείαν
ἐνότητάν τοῦ εἰς ὅσα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους ἡ Σεβ. Κυβέρνησις
ἐκτελεστικῶς, παρακαλεῖ πάλιν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἰδι-
οπροσώπως, ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων τὴν ἀπαιρὸν καὶ εὐκρινῆ
ἐνότητά της πρὸς τὰς Συμμάχους καὶ ἱψηλὰς δυνάμεις, καὶ τὴν
ἐνότητά της εἰς τὸ νὰ ἴδῃ ὅσον τάχος ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν

ἐκτελεστικὸν δὲ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν της καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν
Α. Β. Υ. ὅτι τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρ' ἐν τινος πολῖταις μας εἰς τὸ νὰ
ἐκφράσωμεν μόνον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους, εἶναι ἀξιοκα-
τατάκτως ἀλλὰ τοιαύτης φύσεως ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν καμμίαν νο-
μιμότητα καὶ τὰ ὁποῖα κορυφῶς καὶ μυστικῶς τῷ τρόπῳ ὑπεγράφησαν ἐξ ἑ-

αὐτῶν τινῶν, καὶ ἡ Α. Β. Υ. καὶ ἡ Κυβέρνησις μας πρέπει νὰ θεωροῦν μὲ
τὴν δικαίαν καὶ πρέπουσαν περιφρόνησιν.
Ἐπομένως μὲ μὴ ὁλην τὴν ἐξαιρέτην ὑπόληψιν.
Ἐν Σαλῶνις, τῇ 23 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως Σαλῶνων,
Βασίλειος Βασιλείου, Παπᾶ Ἰωάννης Οἰκονόμου, Ἀναγνωστὴς Κεχαγι-
ᾶς, Ε. Παπᾶ Ἠλιοπούλου Λουκ. Κυριακοῦ, Α. Μαρκοπούλου, Η. Τρι-
αντῆς, Α. Καμαρογιώργος, Ε. Μάρκος, Χ. Καζέτζης, Ρ. Παπακοντορήγας,
Γ. Κόκκος, Α. Νιτοπούλου, Η. Σαλταρένης, Θεοδ. Κοντορήγας, ὁ
ἀγούμενος τοῦ προφήτου Ἠλία Π. Ἰερομόναχος. — Ὁ δημογέρων τῆς
χωμοπολ. Ἀγορίκης καὶ λοιποὶ ἐπιτηδῆς ἀπεσταλμένοι, Σ. Κ. Τράκης,
Α. Παπαθεοφωπούλου. — Ὁ δημογέρων τῆς χωμοπολεως Χρυσῶ καὶ εἰ
ἐπιτηδῆς ἀπεσταλμένοι, Α. Παλιντρινός, Κ. Καλέτζης, Σ. Παζίκης. —
Οἱ δημογέροντες Βορσιᾶς καὶ λοιποὶ, Α. Κρανίας, Θ. Καρατζάκης, Αν.
Μηρόπουλος. — Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Ἀγιοργίου καὶ λοιποὶ, Α. Κα-
ρῆς, Γ. Κοτζικλένης. — Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Στρώμης, Γ. Πε-
τρίτης, Α. Παπ. Θεοφωρούπουλος, Γ. Πιστιόλας. — Ὁ δημογέρων καὶ
λοιποὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Καρούτας, Γ. Κατῆρέλας. — Ὁ δη-
μογέρων τοῦ χωρίου Σαλῶν, Η. Πριβιδούρης, Γ. Παπαντωνίου. —
Ὁ δημογέρων Σεγδιτζῆς καὶ λοιποὶ, Α. Μετάλα, Α. Πολίτης. — Ὁ
δημογέρων τῆς χωμοπολ. Τεπόλης καὶ οἱ ἐπιτηδῆς ἀπεσταλμένοι, Α. Ἰερ-
ομόναχος, Χ. Παπ. Ἀθανάσιος, Θ. Γεωργίου, Σ. Λαμπροπούλου. — Οἱ
δημογ. καὶ εἰ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δασίνης, Α. Σακελλαρίου, Αν.
Πέρος, Δ. Στέφας, Α. Λαυρέντιος, Α. Παπ. Νικολάου. — Οἱ δημογέρον-
τες καὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δελφῶν (Καστριῶν), Α. Ζαφειρόπουλος,
Πρωτόπ. Ἀθανάσιος, Α. Οἰκονόμου, Α. Γεωργίου, Α. Γιαννάκης, Α. Πανα-
γιώτα. — Ὁ δημογέρων Μαρκολάτας καὶ λοιποὶ ἀπεσταλμένοι, Θ. Ῥίζος,
Θ. Μπαρπαδημού, Α. Ἀρδανίτης. — Ὁ δημογέρων καὶ λοιπ. τοῦ χω-
ρίου Στεφανοκίου, Γ. Τζατζαρόνης, Παπ. Π. Ελευθερίου. — Ὁ δημογέρων
τοῦ χωρίου Σεροπαχάδου καὶ λοιποὶ, Α. Κόλιας, Γ. Μανόλης. — Ὁ δη-
μογέρων τοῦ χωρίου Κάννης, Γ. Δημογέρων, Παπαγιάννης. — Ὁ δη-
μογέρων Ἀγιοθωμῆς, Γ. Μίνος, Γ. Μπαγιάννης, Χ. Γιαννακοπούλου, Ε.
Καλπούζος. — Ὁ δημογέρων Κολοπέτινιτζῆς, Γ. Λαγίνης, Γ. Θύμιος. —
Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Καστελλίου καὶ λοιποὶ, Παπ. Γ. Παντελῆ. — Ὁ
δημογέρων καὶ εἰ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Βονιχώρας, Γ. Λάκκος,
Θ. Παπᾶς, Γ. Παναγιώπουλος. — Ὁ δημογέρων καὶ λοιποὶ τοῦ χωρίου
Μαυρολιθάρη, δημογ. Σ. Φιράτας, Παπαγουρίδης, Π. Γεωργάκης, Παν.
Κοτζᾶ. — Ὁ δημογέρων καὶ εἰ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Χλομοῦ,
Δ. Ζαχαρίου, Θ. Καλπούζος, Δ. Ἀγγελῆς.
Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες Σαλῶνων, Α. Παπανικολάου, Δημ.
Νικολαΐδης, Μ. Νικολάου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεκτικοὶ τὴν παρεῖσαν ἀναφορὰν.
Ἐν Λεβαδίᾳ, τῇ 26 Ἰουνίου 1830.
Ὁ Ἐκτ. Επίτροπος τῆς Ἀνατ. Ἑλλάδος Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ὁ γραμματεὺς
Γ. Κ. Πέρβελος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία μας εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν
τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἀνέγνωσε τὴν ἀρ. 1483 ἐγκύκλιον διακί-
νωσιν σας, ἀπὸ τῆς ὁποίας πληροφορούμεθα μὲ ἄκραν μας δοκίμασιν
τὸ ὅσον ἀπερισκέπτως μερικὴ πολῖται ἔλαβον κίνημα.
Αἱ διακονήσεις καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἡ Κυβέρνησις μας
καὶ ἡ Γερουσία πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν ὑψηλῶν δυνάμεων καὶ τὴν
ὁποίαν ἐξηγήσαν ἐν τῇ ἐκτελεστικῇ εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὰς Α. Β. Υ. ὀνόματος

τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ κοινοῦ μας, καί, ἐλπίζομεν, ὁσων τῶν κοινοτήτων τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, καί εὐγνωμονοῦμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι προλαμβάνει πάντοτε πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφελιξίαν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅποιου κυβερνᾷ λαοῦ.

Εἰσὶν ἐπίσης εὐγνωμονεῖς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐξήγγισεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος μας, καθὼς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ εἰς τὸ νὰ τὸν ἴδῃ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ τὸν προσγάγῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀναγέννησιν.

Ἀφοῦ οὕτω πως ἐξήγγισεν τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους ἡ Κυβέρνησις, ἡ Α. Β. Υ. νομίζειν ὅτι θαθεωρήσῃ τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἕκαστος πολιταῖνας, μετὰ τὴν ἀντικειμένην περιφρόνησιν, διότι ἐλλείπουσιν ἀπὸ καθὲς χαρακτηριστικῆς νομιμότητος, ὡς γενόμενα χωρὶς τὴν γενικὴν εἰδοποίησιν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, καὶ τέλος πάντων διευθυνώμενα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. μετὰ τρόπον βλαπτικὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰδὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους.

Τὸ κοινὸν μας, ἔξοχότατε Κυβερνήτα, ἤδη παρουσιάζομενον ἀπὸ τοὺς μερικτοὺς δημογέροντας τῶν χωρίων καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ὁσων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας, παρακαλεῖ τὴν ἔξοχότητά σας νὰ διευθύνῃ τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ., καὶ νὰ ἐξηγήσῃ συγχρόνως ἐξ ὀνόματος τοῦ κοινοῦ μας τὰ ὅποια αἰσθήματα ἤδη ἐκθέσαμεν, διὰ νὰ πληροφωρηθῇ ἡ Α. Β. Υ. τὰ αἰσθήματα ἡμῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ μετὰ τὸ προσήκον σέβας ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.
Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεισταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσιλῆς, Α. Ἀθανασίου. — ἐκ χωρίου Καραβιδίων, Γερογαλιούρης, Α. Μώτας. — ἐκ χωρίου Κατμάτων, Γεροθανάσης, Γ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Μώλου ὁ δημογέρων Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καψάλης, Γ. Μαδούρος. — ἐκ χωρίου Ἀντιρρῶ, Ἀγγ. Μαυροδῆμος, Καλαμάρας, Ἀναστάσις. — ἐκ χωρίου Δερβιτῶν, δημογέρων Α. Βλασοτριαντάφυλλος, Ἀπ. Ζορμπᾶς. — ἐκ Κινοβούρου χωρίου, Ἀναγ. Ἰωάννου Κλοτόπουλος, Ἀναγ. Παπαϊωαννόπουλος, Γεώρ. Τρινιζιώτης. — ἐκ Κόμνηνας, Σταθάκος, Γεώρ. Ἀλεξόπουλος, Χρ. Γερονικολόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Δημ. Κουζιάκος. — ἐκ Σουλίου, δημογέρων Γ. Παπᾶ Ἀποστόλη, Κ. Νικολάου, Νικ. Ἀθανάσι. — ἐκ Παλαιχωρίου, δημογέρων Τριαντάφυλλος, Γεροαποστόλης, Α. Σουφλῆς. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γεώργιος Παναγιώτης, Δημήτρις. — ἐκ Καρυῶς, Μ. Γκολφόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γεώρ. τῆς Δημήτρεως. — ἐκ Καθάρων, Θ. Σκούφιας, Ἀν. Σκούφιας. — ἐκ Λιπαίων, Ἀν. Ζώτας, Α. Καραβάνης, Ἀναγ. Παπᾶ Δημήτρι, — ἐκ Δερνιτῆς, Ν. Ἀντρίτζου, Γεροηλίας. — ἐκ Σουδάλης, ὁ δημογέρων Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπᾶς Νικόλαος, Π. Χρήστος Γεωργίου, Ἀν. Γεωργίου, Γεροθανάσις. — ἐκ Λευτοπόλεως, ὁ δημογέρων Π. Λούκας, Γεώρ. Ἠλία. — ἐκ Παναχίου, Στ. Μπιρτάνος, Νικ. Ευδίας, Βλαχομήτρος. — ἐκ Ριγίου, Γεώρ. Κραβασαριώτης, Γ. Ἀργινιώτης, Γ. Μπαμπαιλιώτης. — ἐξ Ἀντιρρῶς, Τζιρογιάννης, Θ. Παπαλάς. — ἐκ Γλυφίστας, Α. Ταξιάρχης δημογέρων, Γρηγ. Φρενοῦ, Γεώρ. Λιακόπουλος. — ἐκ Δραχμάνιου, ὁ δημογέρων Γεροαυγέρης, Γιάν. Παναγιώτης, Γιάν. Λούκας. — ἐκ Κραβασαρά, Παπαδημήτρις, Δευκ. Δημήτρι.

Ἀρ. 294. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.
Ἡ ἑπαρχιακὴ δημογεροντία Μενδενίτζης.

Ἐπικυροῖ τὰ ἄνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν μερικῶν δημογερνόντων καὶ τῶν ἀπεισταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 18 Ἰουλίου 1830.
Οἱ δημογέροντες Ἀναγ. Νταλαρῆς, Α. Γκολφόπουλος, Γ. Ἰωάν. Κούσουλας, ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.
Προσπεκυροῖ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Τελλαντίᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.
Ὁ ἔκτακ. Ἐπίτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πιέρβαλης.

Πρὸς τὴν Β. Ἀ. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.
Ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία διακοίνοσαν ἀρκυτὰ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάλειπτον εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς κραταίαις καὶ Υ. Α., τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Υ. Β. Υ. ὡς ἡγεμόνος μας, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης ἤδη συνηγμένοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν, τολμοῦν νὰ παρακαλέσων τὴν Υ. Β. Υ. νὰ δεχθῇ τὴν ἐξηγήσιν τῶν ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διακοίνοισι, καὶ ἐπομένως τὴν ἀκράν τῶν ἐπιθυμιῶν διὰ νὰ ἴδωσιν τὸν ἡγεμόνα τῶν ὁσων τάχος ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ προσγάγῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὴν ταπεινὴν ταύτην ἀναφορὰν μας, παρακαλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ., καὶ ἰδιαίτερος νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς κοινοτήτός μας, καὶ τὸ ἀείψον ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν μας, μετὰ τὴν ὅποιαν ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Σουδάλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.
Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεισταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσιλῆς, Α. Ἀθανασίου. — ἐκ χωρίου Μώλου, ὁ δημογέρων Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καψάλης, Γ. Μαδούρος. — ἐκ Κινοβούρου χωρίου, Α. Ι. Κλοτόπουλος, Α. Παπαϊωαννόπουλος, Γ. Τρινιζιώτης. — ἐκ Κόμνηνας, Σταθάκος, Γ. Ἀλεξόπουλος, Χ. Γερονικολόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Α. Κουζιάκος. — ἐκ χωρίου Καραβιδίων, Γερογαλιούρης, Α. Μώτας. — ἐκ χωρίου Ἀκουρᾶ, Ἀγγελος Μυροδῆμος, Καλαμάρας Ἀναστάσις. — ἐκ Καρυῶς, Μ. Γκολφόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γ. τῆς Δημήτρεως. — ἐκ Καθάρων, Θ. Σκούφιας, Α. Σκούφιας. — ἐκ Λιπαίων, Α. Ζώτας, Α. Σαραντῆν, Α. Παπαδημητρίου. — ἐκ χωρίου Κατμάτων, Γεροηλίας, Γεώρ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Δερβιτῶν, δημογέρων Δημήτρις, Βλασοτριαντάφυλλος, Α. Ζορμπᾶς. — ἐκ Παναχίου, Στ. Μπιρτάνος, Ν. Ευδίας, Β. Μήτρος. — ἐκ Γρινίου, Γ. Ἀπκαμπαιλιώτης, Γ. Κραβασαριώτης, Γ. Ριγινιώτης. — ἐξ Ἀντιρρῶς, Τζιρογιάννης, Θ. Σπασαράς. — ἐκ Σουλίου, ὁ δημογέρων Γ. Παπασταθόπουλος, Κ. Νικολόπουλος, Ν. Ἀθανασίου. — ἐκ Παλαιχωρίου, ὁ δημογέρων Τ. Καραδάς, Γ. Ἀποστόλης, Α. Σούφλου. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γ. Παναγιώτης, Α. Κτραλᾶς. — ἐκ Δερνιτῆς, Ν. Τρίτου, Π. Γ. Ἠλίας. — ἐκ Σουδάλης, ὁ δημογέρων Χ. Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπ. Νικόλαος, Π. Χ. Γεωργίου, Α. Γεωργίου, Γ. Νάσης. — ἐκ Λευτοπόλεως, ὁ δημογέρων Π. Λούκας, Γεωργηλίας. — ἐκ Γλυφίστας, ὁ δημογέρων Θ. Ταξιάρχης, Γ. Φερνάνδ, Γ. Λιακόπουλος. — ἐκ Δραχμάνιου, ὁ δημογ. Γεροαυγέρης, Γ. Παναγιώτης, Γ. Λούκας. — ἐκ Κραβασαρά, Παπαδημήτρις, Α. Δημήτρις.

Ἀρ. 295. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἑπαρχιακὴ δημογεροντία Μενδενίτζης.
Ἐπικυροῖ τὰ ἄνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ τῶν ὑπογραφῶν γνήσιον τῶν μερικῶν δημογερνόντων καὶ τῶν ἀπεισταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας τῆς.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1830, ἐν Σουδάλῃ.
Οἱ δημογέροντες Α. Νταλαρῆς, Α. Γκολφόπουλος, Γ. Ι. Κούσουλας, ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.
Προσπεκυροῖ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Τελλαντίᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.
Ὁ ἔκτακ. Ἐπίτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πιέρβαλης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 1 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐκ Ναυπλίου διὰ τριῶν ἡμερῶν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρ. κιν.

Τὴν 3 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωτικὸν δίκροτον Φέρρα Χαμπενία φέρων τὸν ἀντιναύαρχον Κύριον Ῥικόζου, συνωδευμένον ἀπὸ ἑτέρων ἐν δίκροτον ὁ Αλέξανδρος Νέσκης, καὶ δύο βρ. κιν. Ἀχιλλεὺς καὶ Τηλέμαχος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθε καὶ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρ. κιν. ἐκ Μάλτας διὰ πέντε ἡμερῶν.

Τὴν 4 ἔφθασεν ἐκ Μάλτας ὁμοίως διὰ δώδεκα ἡμερῶν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Βιζορ Κάστλε.

Τὴν 5 πρωτὶ ἀπέπλευσεν τὸ ἐθνικὸν ἀτμοκίνητον ὁ Ἑρμῆς φέρων τὸν ἔξοχότατον Κυβερνήτην εἰς Ναύπλιον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μετὰ βολὴ τῆς Γαλλίας

Ἐπανάστασις τῶν Παρισίων τῆς 15—27 Ἰουλίου.

Κατὰ ἀναφορὰν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γαλλίας τῆς 13 τοῦ Ἰουλίου ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκεν αὐθημερόν τρία διατάγματα, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς ἀνεβάλετο ἡ ἐλευθερία τοῦ περιοδικικοῦ τύπου, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου διελύετο ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων πρὶν ἀκόμη συνελθῇ, καὶ διὰ τοῦ τρίτου μετεβάρυντο τὰ περὶ τῶν ἐκλογῶν. Τὴν 14 ἐδημοσιεύθησαν αἱ πράξεις αὗται, καὶ ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ ταράττεται καὶ νὰ γιγ

κατὰ τῶν ἀντιτυνταγματικῶν μέτρων. Ἡ Κυβέρνησις
να μεταχειρισθῇ τὴν βίαν εἰς διατήρησιν τῆς εὐτα-
λίας, ἀλλ' οἱ πολῖται ἀντεστάθησαν. Τῶν ἀποτελεσμάτων
τοῦ κινήματος τὴν διήγησι προσκοίναμεν νὰ δανει-
σθῶμεν ἀπὸ τοῦ Galignani's Messenger ὡς ἀπροσωποληψίαν
ἀγγελλομένου.

Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 15—27 κατὰ τὴν 4 ὥραν μετὰ
μεσημβρίαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγίου Ὀνουρίου ἐκ μέρους
στρατευμάτων, καὶ ἡ ἀντίστασις ἔγεινε πάραυτα. Ὁ
πυροβολισμὸς διήρκεσεν ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν ἐπιοῦσαν
οἱ πολῖται συνεκρότου ἐν μόνον στρατόπεδον. Ἀνεβάνη-
κε δὲ τινες τῶν πρώην ἐθνικῶν φρουρῶν ἐνδεδυμένοι τὸν
πολεμικὸν ἱματισμὸν, καὶ ὑπεδέχθησαν μετὰ πολλὰς ἀνευφη-
μίας. Πλῆθος πολιτῶν ἠνώθησαν μετὰ τὰς ἐθνικὰς φρουράς·
ἐβλήθησαν ὅπλα καὶ πολεμεφθία, καὶ ὁ λαὸς ὤρμησε πρὸς
τὴν ἀγορὰν τοῦ Γρεῦε. Τὴν νύκτα τῆς 27 πρὸς τὴν 28
ἐκτελέσθη καὶ κατεστράφη ὅλος διόλου τὸ πλησίον τῆς
λέσχης σῶμα τῆς φυλακῆς· κατ' αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἐπιοῦ-
σας νύκτας ἐθραύσθησαν ὅλα τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων
φανάρια.

Τὴν 16 τῶν Παρισίων ἡ πόλις ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν
εὐνοίας· τουτέστι δὲν ἐμελλε νὰ γνωρίζεται ἄλλη ἐξου-
σία στρατιωτικὴ παρὰ τὴν τοῦ στρατάρχου Μαρμόντου.
Τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ κυριώτεραι μάχαι ἔγειναν κατὰ τὸ
Πρυτανεῖον τῆς Πόλεως, τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διο-
νυσίου, καὶ τὴν ὁδὸν Μοντεμάρτην τοῦ Ἀγ. Μεδερίκου ἐπὶ
τῶν παρόδων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀντίνου, καὶ κατὰ τὰς
ὁδοὺς Προβαρίαν καὶ Μοντεμάρτην. Ἐν τῇ
τελευταίᾳ ταύτῃ ἡ συμπλοκὴ ἔγεινε ὕστερον ἀπὸ μίαν
προσβολὴν διαταγμένην αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ στρα-
τάρχου Μαρμόντου. Ἐπὶ πολὺ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ πλα-
τεῖα τῶν Νικῶν κατεσχέθη ἀπὸ στρατεύματα, μεταξὺ τοῦ
ἑσπέρου εὗρισκετο μέρος τοῦ Ε' τῆς γραμμῆς συντάγματος,
ὅπου τὸ ἐπὶλοιπὸν εἶχεν αὐτομολήσει πρὸς τὰς ἐθνικὰς φρου-
ρας ἰσταμένας ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Μικρῶν Πατέ-
ρων. Περὶ τὴν 2 ὥραν ὁ στρατάρχης Μαρμόντος ἐφάνη
εἰς τὴν πλατείαν μετὰ νέα στρατεύματα, ἔθεσε δὲ αὐτὰ εἰς
τὰς ὁδοὺς Μαίλου, Χάρακες Μοντεμάρτην, Σταυρὸς τοῦ
μικροῦ Κάμπου καὶ Νέα τῶν Μικρῶν Κάμπων. Εὐθὺς παρήγγειλεν ἔφοδον, καὶ ἐξ
ἀμφότερων τῶν μερῶν πολλοὶ ἔπεσον καὶ πολλοὶ ἐτραυμα-
τίσθησαν. Ὁ στρατάρχης ἐκίνησε τὸ στρατεύμα του κατω-
τέρῃ τῆς ὁδοῦ Μαίλου, καὶ χωρὶς κόπον διήνοιξε τὴν
ὁδὸν Μοντεμάρτην. Φθάσαντες ὅμως εἰς τὴν ὁδὸν Ἰοκελὲτ,
ἀπῆλθον οἱ πολῖται μετὰ τουφεκισμοὺς ἐκ τῶν θυρίδων, καὶ
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὸν στρατάρχην μετὰ τὰ στρατεύματά του νὰ
ἐπιστομώσωσιν. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ταύτης
αἱ περισσότεραι στρατιωτικαὶ Δέσεις καὶ τὰ σώματα τῆς
φυλακῆς προσεβλήθησαν καὶ ὑπερασπίσθησαν, ἐκυριεύθησαν
καὶ ἐπανελήφθησαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐμείναν εἰς τὴν ἐξουσίαν
τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν. Ἡ μαύρη σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τῆς
πύλης τοῦ Ἀγ. Διονυσίου καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν. Τὸ
ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἤρχισαν νὰ χαρακύνωσι τὰς ὁδοὺς. Ἐκόπησαν πολλὰ
ἐκ τῶν παρόδων καὶ περιεφράχθησαν μετὰ αὐτὰ αἱ ὁδοὶ, τῶν
πολλῶν ἀνετράπη τὸ λιθόστρωτον, καὶ μέρος μὲν ἐσωρεύθη εἰς
ὅπλα διατέμνοντα τὴν ὁδὸν, μέρος δὲ διεσκορπίσθη ἐνθα
καί τις συγκεχυμένως διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρησιν τῶν

στρατευμάτων. Εἰς αὐτὸν δ' ἐχρησίμευσαν καὶ αἱ σιδηραὶ κινε-
κλίδες τοῦ παλατίου τῆς Δικαιοσύνης, οἱ λυχνιστάται,
τράπεζαι, ἄμαξαι καὶ παντοειδῆ ὀχήματα, τὰ ὅποια ἀνεβί-
βησαν. Τὴν ἡμέραν ἐπετέθησαν πανταχοῦ προκηρύξεις
καὶ ἐπικλήσεις πατριωτικαί. Οἱ πολῖται ὑπήγαγον εἰς τὰ
ἐργαστήρια τῶν ὀπλοποιῶν, καὶ ἐπῆραν ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς
εὗρισκόμενα ὅπλα· τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ εἰς διάφορα θέατρα·
ἐσεβάσθησαν ὅμως πᾶσαν ἄλλην ιδιόκτησίαν. Πολλοὶ τηλέ-
γραφοὶ ἐχαλάσθησαν, ἐν εἰς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν
Μικρῶν Πατέρων. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμείναν κλει-
σμένα ὅλα τὰ δικαστήρια, ἡ λέσχη, καὶ ὅλα τὰ δημόσια
καὶ ιδιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ πρώτη βολὴ κανονίου ἐρρίφθη τὴν 16 περὶ τὴν 11
καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διονυσίου. Ὁ
καινονοβολισμὸς ἐξηκολούθητε διακεκομμένως πρὸς ἑως περὶ
τὴν πρώτην ὥραν, καθ' ἣν ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως κατε-
πλάγησαν μετὰ συχνοὺς κανονοβολισμούς. Αὕτη ἔγεινε ἡ
ἀρχὴ τακτικῆς μάχης εἰς τὰ περίξ τῆς πλατείας Γρεῦε,
ὅπου οἱ στρατιωτικοὶ ἐβαρύνοντο ἀπὸ ἐξ κανόνια, τὰ ὅποια
ἐπυροβόλουν συνάμα μετὰ τὸν τουφεκισμὸν, ἕως περὶ τὴν 4
ὥραν, ὅτε ὁ λαὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ. Ἐρρίφθη ὅτι
περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην 200 νεανῖαι συμβοηθούμενοι ἀπὸ ὀλί-
γους ἐθνικοὺς φρουροὺς ἐκυριεύσαν τὴν Οἰκίαν τῆς Κοινο-
τήτος, (τῆς ὁποίας μίαν πλευρὰ βλέπει πρὸς τὴν πλα-
τείαν Γρεῦε), ἐκ τῶν θυρίδων τῆς ὁποίας ἤρχισαν νὰ
πυροβολῶσι κατὰ τῶν βασιλικῶν φυλακῶν, τὰς ὁποίας
μετὰ σκληρὰν μάχην, καθ' ἣν λέγεται ὅτι πολλὰ ἑκατον-
τάδες ἀπωλέσθησαν, ἐδίωξαν τέλος οἱ ἐφορμήσαντες. Μετὰ
εἴκοσι ὅμως λεπτὰ ἐπανελήφθη πάλιν ἡ μάχη ὁρμητικώ-
τατα ἐπὶ τῆς παραποταμίας ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ Λούβρον βλέ-
πούσης καὶ ἐμπροσθεν τῆς πύλης τοῦ παλατίου τοῦ πρὸ τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ Ὁξερὸς κειμένου. Περὶ
τοῦ συμβεβηκότος τούτου αὐτόπτης μάρτυς ἀνέφερε τὰ ἑξῆς.
Ἐνταῦθα τὰ ἑλβετικά στρατεύματα κατεῖχον τὰ ἔνδον τοῦ
παλατίου, δυνατὸν δὲ τάγμα ἐκ τῶν φυλακῶν ἐκράτησε μετὰ
πυροβολικὸν τοὺς ἐφορμῶντας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε
κατ' ὀλίγον ἡ μάχη ἐκόπασεν· ἀποκαμῶν δὲ ὁ λαὸς, ἀφοῦ
ἐπολέμησεν ἑνδεκα ὁλοκλήρους ὥρας κατὰ τῶν τακτικῶν
στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἰς τινὰ μέρη ὑπερέβαινον κατὰ
τὸν ἀριθμὸν, καὶ πανταχοῦ ἦσαν ἀφθόνως χορηγημένα ἀπὸ
ὅπλα καὶ πολεμεφθία, διεσκορπίσθη τέλος πάντων. Ὁ
λαὸς, ὅστις φαίνεται ὅτι συνίστατο ὡσεπιτοπολὺ ἀπὸ
τεχνίτας, καὶ οἱ ὀλιγάριθμοι ἐθνικοὶ φρουροί, ἀπὸ τοὺς
ὁποίους κατ' ἀρχὰς εἶχε βοηθηθῇ, μόλις ἦτο σχεδὸν κατὰ
τὸ ἡμισυ ὀπλισμένοι, καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐμείνε
χωρὶς πολεμεφθία. Ὁ βαρὺς καὶ πένθιμος ἥχος τῶν κω-
δῶνων, καὶ αἱ κραυγαὶ· Εἰς τὰ ὅπλα! εἰς τὰ ὅπλα!
αἱ ὁποῖαι ἐπήχουν κατὰ πᾶσαν παῦσιν, καθ' ἣν διέλειπεν
ὁ βόμβος τῶν πυροβόλων, συνέβαλλον εἰς τὸ ν' αὐξάνουν
τὴν φρίκην τῆς ἡμέρας ταύτης. Τοιοῦτοτρόπως ἐπέρασεν
ἡ νύξ ἡ ἀπὸ τῆς 16 πρὸς τὴν 17.

Ἀμα διεσκορπίσεν ὁ λαὸς, δυνατὸν στρατεύμα ἐκ τῶν
βασιλικῶν φρουρῶν παρετάχθη ἐμπροσθεν τοῦ Λούβρου
ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν πάλιν ἀπεχώρησε, καὶ ἐνε-
πιστεύθη τῇ Δέσει ταύτῃ ἡ ὑπεράσπισις εἰς τὰ ἑλ-
βετικά στρατεύματα, ἐξ ὧν ἐτέθησαν ἀνὰ τρεῖς ὀπισθεν
ἐκάστης τῶν διπλῶν κινῶν τῶν μεταξὺ τῶν θυρίδων τοῦ

πρώτου ὁροφῶν κειμένων, οἵτινες ἐδύναντο νὰ πυροβολῶσιν ἀκινδύνως κατὰ τῶν ἐφορμώντων. καὶ οὕτω καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μέρη. Κατὰ τὴν 3 καὶ 1|2 ὥραν τοῦ ὄρθρου ἤχησαν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς πόλεως οἱ κώδωνες καὶ αἱ κραυγαί: Εἰς τὰ ὄπλα! ὁ δὲ λαὸς συνηθροίσθη σωρηδόν. Ὁ θόρυβος ὁ ἐκ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ λιθοστρώτου γινόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ Λούδρον φέρουταν ἦτο φανερόν δείγμα ὅτι ἤθελον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐφοδὸν, καὶ κατὰ τὴν 4 1|2 ὁ λαὸς ἐπεχείρησε νὰ χαλᾷ τὸ λιθοστρώτον ἐν τῇ ὁδῷ τῶν Πουλίων, ἣτις εἶναι μεγαλοπρεπὴς ὁδὸς διασταυρόνουσα τὴν τοῦ Ἀγίου Ὀνορίου ὁδόν, διὰ νὰ ὑψώσων χαράκωμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λούδρου. Πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἤρχισαν τὰ Ἑλβετικά στρατεύματα φοβερὸν πυροβολισμόν, ὅστις διετηρήθη ἀδιακόπως ἕως τοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία. Ἀπὸ τίνος οἰκίας πλησιοχώρου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταίνετο ὁ χάραξ, ἐρρίφθησαν βολαὶ τινες τουφεκίων κατὰ τῶν Ἑλβετῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔκαμον μὲν πολλὴν βλάβην, διήρσαν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν ἄλλ' ὅμως πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἔπεσον εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν· εἰς ἐξ αὐτῶν, πληγῶν θανατηφόρων, ἐκραύγατε, μᾶλλον δὲ ὠλόλυξε πρὸς τοὺς συντρόφους του: Ζήτω τὸ ἔθνος! καὶ ἀποθανὼν ἔπεσεν ἐπὶ τῶν λίθων, τοὺς ὁποίους ἐσώρευε. Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἔκαμε τοὺς συμμαχητάς του νὰ φωνάξωσιν ἐκδέχσιν, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ὅτι κάμνει εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα προσωρινήν τινα ἐντύπωσιν. Περὶ τὴν 11 ὥραν τὸ κανονοστάσιον εἶχε τελειωθῇ, καὶ ἤρχισαν ἐξ αὐτοῦ σύντονον πυροβολισμόν. Ἐκεῖ δύο ἐκ τῶν ἐφορμώντων πηδῆσαντες ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου ἐφθασαν πρῶτοι εἰς τὴν σιδηρᾶν κιγκλίδαν τὴν κλείουσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Λούδρου, ὅπου εἶναι τείχιον χαμηλὸν δύο καὶ ἡμίσεος περίπου ποδῶν, ὑπ' αὐτὸ δὲ σταθέντες οἱ δύο οὗτοι δὲν ἔπαυταν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν στρατευμάτων. Μετ' οὐ πολὺ δ' ἐμιμήθησαν αὐτοὺς δύο ἐκ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, ὁ εἰς τῶν ὀφθαλμῶν ἔφερε τρίχρωμον σημαίαν, τὴν ὁποίαν ἀναβὰς ἐπὶ τινος δοχείου ὕδατος παρὰ τὴν κιγκλίδαν κειμένου, ἔστητεν ἐπὶ τῆς κιγκλίδας αὐτῆς ὁμοῦ μὲ τὸ ἴδιόν του πυροβόλον. Τὸ τολμηρὸν τοῦτο κατόρθωμα ἐπενφημίσθη μὲ ἀλλεπαλλήλας ἀναφωνήσεις: Ζήτω τὸ ἔθνος! ἐν τῷ ἅμα δὲ 200 ἐκ τῶν προσβαλλόντων, μ' ὅλον τὸν τρομερὸν πυροβολισμόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐξετίθεντο, ἐφόρμησαν κατὰ τῆς πύλης, καὶ μετὰ γενναίαν τινὰ σύγκρουσιν πρὸς τὰ στρατεύματα εἰσῆλθον θριαμβεύοντες εἰς τὸ παλάτιον καὶ φωνάζοντες: Ζήτω ὁ Χάρτης! Κατὰ τὴν 11 καὶ 1|4 ἀναριθμητοὶ ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὅμως ἡ μάχη δὲν εἶχε τελειωθῇ· ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα κατεῖχον ἀκόμῃ τὴν πύλην τὴν κατέναντι τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀλέκτορος κειμένην, καὶ ἄλλα μέρη τοῦ παλατίου, τὰ ὅποια μὲ τὰ ἔσχατα τῆς δυνάμεώς των ὑπερασπίσθησαν, ἀλλὰ τέλος ἐν τάχει ἀπεδιώχθησαν. Εἰς τὰς δύο ὥρας, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ μάχη, τέσσαρες ἅμαξαι ἐφάνησαν ἐξερχόμεναι ἐκ τοῦ Λούδρου φέρουσαι τοὺς νεκροὺς, καὶ πολλὰ πτώματα ἔμειναν ὑποκάτω τῶν χόρτων καὶ ἐτάφησαν ὑπερὸν 60 δὲ περίπου πληγῶν μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὸ τῆς πόλεως νοσοκομεῖον.

Τὴν 17 περὶ τὴν 10 ὥραν πρῶτ' οἱ κάτοικοι τῶν ἐνορίων τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, Ἀγ. Γερμανοῦ, Ὡδείου, καὶ Γρὸς Καλλιίου ἐθερυνθήθησαν ἐκ τῶν κωδῶνων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, ἠχούντων τὴν ἐνυάλιον, καὶ ἐκ πλουαρίων φωνῶν κραυγαζόντων: Ζήτω ὁ Χάρτης! Ὅλοι ὡπλίσθησαν, καὶ ἐπροχώρουν συστημένοι: εἰς 5 ἕως 6 χιλιάδας. Ἐμελλον δὲ νὰ πολεμήσωσιν οὗτοι δύο συντάγματα τῆς φρουρᾶς ἰστάμενα εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Λούδρου καὶ εἰς τὸ λεγόμενον τῆς Ἰνφάντας κήπον, καὶ ἔτι τρία σώματα Οὐλάνων, Δωρακοφόρων καὶ ἐπιλέκτων κατεχόντων τὴν πλατεῖαν Καρουσέλ, καὶ βοηθουμένων ἀπὸ ἐφεδρείαν τινὰ πυροβολικοῦ ἰσταμένην εἰς τοὺς κήπους τῶν Τυλιερίων. Ἡ ἐφοδὸς ἤρχισεν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἰνφάντας. Ἡ φυλακὴ ἄφητε τοὺς πρώτους τῶν ἐφορμώντων νὰ πλησιάσωσι, καὶ ἐνταῦθα μὲν ἡ μάχη ἐτελείωθη, ἅμα ἤρχισε, φονεῦν θέντων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. Ταυτοχρόνως δὲ ἐφορμήσαντες ἕτεροι, ἀπεδίωξαν τοὺς ὑπερασπιστάς τῆς ἀξίας λόγου ταύτης Δέσεως. Ἐν τῷ μεταξύ τοῦ πεισματικῶν πυροβολισμοῦ αἱ σιδηραὶ κιγκλίδες ἔπεσον κατὰ γῆς. Τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τοὺς πολίτας κυρίους τῶν Τυλιερίων, ἔγεινε μὲ παράδοξον ἀσύφαιτον καὶ ταχύτητα. Εἰς ἄλλας Δέσεις καὶ μάλιστα εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ Φλώρου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἐδδόμης ὥρας τοῦ πρῶτου διετηρείου συνεχῆς πυροβολισμὸς κατὰ τῆς Βασίλικης Γεφύρας, ἡ ἀντίστασις τῶν στρατευμάτων ὑπῆρξε μεγαλητέρα, καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐθανατώθησαν. Ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δώματα τῆς Δεσποῖνης τῆς Ἀργυρλέμης οὐδέποτε ἔπαυταν τοῦ νὰ πυροβολῶσιν. Ἐντεῦθεν δὲ, ἀφ' οὗ ἡ Σημαία ἐκυριεύθη, ἐρρίφθησαν ἐκ τῶν θυρίδων ὅλα τὰ ἐπιπλά καὶ ἅπειρα γράμματα, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν προκηρύξεις διευθυνόμεναι εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα, διὰ νὰ τὰ διεγείρωσι νὰ πολεμῶσι τοὺς πολίτας. Τὸ παλάτιον τῶν Τυλιερίων δὲς ἐκυριεύθη, καὶ δις ἐγκατελείφθη· τέλος πάντων τὴν 12 καὶ 1|2 ὥραν οἱ πολῖται ἐνίκησαν, καὶ ἀνεπετάσθησαν δύο τρίχρωμοι σημαῖαι ἐπὶ τοῦ μεσαιῶν ὑπερφόν. Παρεκτὸς τῶν προσημειωθέντων οἰκιακῶν σκευῶν τίποτε ἄλλο δὲν ἐδράφθη. Ἐτάφησαν μόνον τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ὄπλα.

Σκληροτάτη μάχη συνέβη αὐθημερὸν καὶ μετὰ μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τῶν Ἑλβετῶν τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγ. Ὀνορίου πρὸς τὰ πέρατα τῆς ὁδοῦ Ριχελιώ καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ δὲ ὡς πάλιν τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου, ὅπου οἱ Ἑλβετοὶ καὶ ἡ βασιλικὴ φρουρὰ ὠχυρώθησαν εἰς τινὰς οἰκίας. Ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ βασιλικά στρατεύματα ὑπετάχθησαν μετὰ σκληρὰν αἱματοχυσίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

(Τὰ μετὰ ταῦτα ἐφ' ἧ.)